

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie E - Número 2
13 de maig de 2011

Ple estudiantil

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió sobre els deures i drets de l'alumnat
en l'ensenyament no universitari

SUMARI

Intervenció
de la presidenta del Parlament p. 3

Projecte de llei
sobre els deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari p. 4

Intervenció
dels grups parlamentaris p. 11

Cloenda
de l'acte p. 13

Annex
Llei dels deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari p. 15

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

DL: B-25.336-2004 · www.parlament.cat

La sessió s'obre a les onze del matí i deu minuts. Precedeix la presidenta del Parlament, acompanyada dels diputats Neus Munté i Fernández, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona, pel G. P. Socialista; María de Llanos de Luna Tobarra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laia Ortiz Castellví, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Pere Bosch Cuenca, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i del lletrat major.

ORDRE DE L'ACTE

1. Intervenció de la presidenta del Parlament.
2. Debat i votació del Projecte de llei dels deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari.
3. Intervenció dels grups parlamentaris.
4. Cloenda de l'acte.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats... Moltes gràcies pel silenci ràpid.

Abans de res, bon dia a tothom, sigueu benvinguts i benvingudes al Parlament de Catalunya, que és i encarna el poble de Catalunya.

Abans de començar la sessió, atès que fa un parell de dies justos van patir al municipi de Llorca dos terratrèmols que han ocasionat morts i molts ferits, ahir al Parlament de Catalunya les diputades, els diputats i el personal de la casa van fer un minut de silenci a les dotze, en totes les administracions catalanes. Normalment, els diputats i les diputades, si es reuneixen en ple, davant d'un fet com aquest el que proposen la Mesa del Parlament i la presidenta és fer un minut de silenci. Per tant, els proposo fer, abans de començar la sessió, aquest minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci.)

Permeteu-me que us presenti tot seguit les diputades i els diputats que m'acompanyen avui a la Mesa. A la meva dreta, la il·lustre senyora Neus Munté, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. A la meua esquerra, l'il·lustre senyor Daniel Font, del Grup Parlamentari Socialista. Al costat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora María de Llanos de Luna, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Al costat del senyor Font, la il·lustre senyora Laia Ortiz, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. I al costat de la senyora Llanos de Luna, l'il·lustre senyor Pere Bosch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

També ens acompanya el lletrat major del Parlament, el senyor Ismael Pitarch, que és qui garanteix que tot es desenvolupi com està previst i d'acord amb la legalitat.

Intervenció de la presidenta del Parlament

El primer punt de l'ordre del dia és la intervenció curta, breu, de la molt honorable presidenta del Parlament.

Sóc Núria de Gispert, sóc presidenta del Parlament des del dia 16 de desembre de 2010. Després de les eleccions al Parlament de Catalunya es va constituir la novena legislatura d'aquest Parlament.

En primer lloc, donar la benvinguda als nous diputats i noves diputades d'aquest Ple estudiantil, que veniu de diferents instituts i centres educatius d'arreu del país: de Badalona, de Manresa, de Tàrraga, de Reus, de Figueres, de Barcelona ciutat, de Lleida ciutat, de Santa Eulàlia de Ronçana, Moià, Cornellà, Blanes, Girona, Girona ciutat, les Franqueses, el Masnou, Vilafranca, Piera i la Seu d'Urgell. Jo crec que no me n'he deixat cap. I, si me n'he deixat cap, que algú m'ho digui i que aixequi el braç. En principi, tots. Doncs, tots benvinguts.

I també, lògicament, a tots els vostres professors i al personal del servei educatiu d'aquesta cambra, que és qui té en gran part la responsabilitat que aquest Ple estudiantil funcioni. D'una banda, els vostres mestres i els vostres professors tenen la responsabilitat de la feina que heu fet en cada un dels vostres centres educatius; i els serveis educatius de la cambra tenen la responsabilitat que avui aquest Ple vagi bé, funcioni bé, es faci bé, s'hi debati bé, tinguem educació, guardem les formes i sapiguem que fer política vol dir defensar cada un les nostres idees, però respectant les idees dels altres.

Això és el que les diputades i diputats d'aquest Parlament intentem fer sempre. I jo diria que el Parlament de Catalunya –i segur que els membres de la Mesa estarien d'acord amb el que diré ara– en general s'ha distingit pel fet de guardar les formes, ésser correctes i defensar cada un les nostres idees però ésser tolerants amb els altres, i entendre que si tenim un país com Catalunya, tan plural i tan divers, amb 7 milions i mig d'habitants, no tots són iguals, hi ha moltes diferències. Hi ha temes que ens apropen, temes que no ens apropen, però som diferents, el país és plural, i, per tant, aquest Parlament de Catalunya també és plural.

I els 135 diputats d'aquest Parlament representen, cada un d'ells, un trosset de Catalunya. Com avui vosaltres, que veniu de dinou municipis de Catalunya, tots teniu aspectes semblants i diferents. De la mateixa manera que de cara no us assembleu, doncs, tampoc de caràcter, de manera de pensar, la família d'on veniu, el municipi d'on veniu –si és més de l'interior o més de la costa, si és una ciutat gran o és una ciutat petita–, tot això forma part del nostre caràcter, forma part de la nostra formació, i és lògic que després molt del que pensem i que volem fer i ésser en el futur es demostrï a l'hora de decidir el treball, l'ofici, la professió o el que vulgueu fer el dia de demà.

Vosaltres teniu ja una edat que comença a ésser, ja, tirant cap a la majoria d'edat, i, per tant, ja podeu anar pensant i segur que molts penseu què fareu el dia de demà. Doncs, avui teniu una mostra clara, després d'aquesta experiència que ve de mesos de treball i es clou avui amb aquest Ple estudiantil, de si algú de vosaltres té vocació política. Segur que tots els que som aquí a la Mesa alguna vegada ens ho vam plantejar i per això avui som aquí. I som aquí perquè volem fer millor les coses. Segur que som criticats, que hem estat criticats i que serem criticats, però alguna vegada també hem rebut algun aplaudiment. I aquella vegada que el re-

bem ens satisfà, perquè nosaltres intentem, en la mesura de les nostres possibilitats, fer bé la nostra feina. I la nostra feina en política és intentar transformar allò que no ens agrada de la nostra societat i fer que Catalunya sigui un país de primera i un país de qualitat, que estic convençuda que tots i totes voleu el mateix.

I amb això acabo les meves paraules i comença de debò aquest Ple estudiantil.

Projecte de llei

sobre els deures i drets de l'alumnat
en l'ensenyament no universitari

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Projecte de llei dels deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari.

Per a fixar la seva posició, amb un temps límit d'un minut i mig, té la paraula en nom del Grup A, en primer lloc, la senyora Maria del Mar Yuste, de l'Institut Júlia Minguell, de Badalona.

Maria del Mar Yuste

Molt honorable senyora presidenta, senyores i senyors diputats, companys, companyes i assistents a la sala, em dic Maria del Mar Yuste i sóc la portaveu de l'Institut Júlia Minguell, de la ciutat de Badalona.

Aquest és el tercer any que el meu centre col·labora en el projecte «Fem una llei». Així doncs, destaquem el nostre compromís amb la participació. Posem en relleu el valor del diàleg i de la discussió com a eines d'aprenentatge i de millora social.

Encara que hem trobat dificultats a l'hora d'arribar a un consens d'idees, que és evident entre nosaltres els joves, però, tot i així, com a receptors que som del món polític, manifestem que tampoc els adults dominen l'art del diàleg. Ens hi hauríem de posar tots com a societat.

«Fem una llei» és una oportunitat que ens permet treballar en equip, tot interactuant amb companys i companyes d'altres centres de Catalunya. El benefici de conèixer el funcionament democràtic per a aprovar o esmenar una llei, amb la consegüent posada en escena, és, sens dubte, el valor més destacable del treball que hem portat a terme.

Moltes gràcies, i desitgem que tots plegats tinguem més encert en la tasca democràtica.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Yuste. A continuació té la paraula la senyora Mònica Corominas, de l'Institut Lluís de Peguera, de Manresa.

Mònica Corominas

Molt honorable senyora presidenta del Parlament, senyors, senyores, diputats i diputades, companys i companyes que sou aquí a la sala, em dic Mònica Corominas i sóc la portaveu de l'Institut Lluís de Peguera, de Manresa.

En primer lloc, nosaltres pensem que totes les persones tenen el dret i el deure de l'estudi. Per això hem estat elaborant, juntament amb altres instituts, una llei dirigida no tan sols a l'alumnat, sinó també al professorat i als òrgans del centre, com és el cas del consell escolar i la direcció, per tal de poder millorar la convivència i l'educació en els centres educatius.

Per aquest motiu hem estat debatent una llei que ajudarà els estudiants a millorar tant la seva formació acadèmica com personal dins l'àmbit dels estudis no universitaris, en el que entenem com a estudis secundaris i primaris.

Aquest projecte l'hem trobat molt interessant, i tant de bo que no es quedés només en això, ja que estem totalment d'acord amb aquesta llei, perquè l'educació és fonamental i repercutirà positivament en els futurs estudiants de Catalunya, que seran el futur d'aquesta societat i que continuaran tirant endavant aquesta terra nostra. En aquest sentit, pensem que els governs han d'invertir fermament en l'educació.

En últim lloc, trobem que aquest crèdit és una bona idea per a fer saber als joves com s'elabora una llei i com s'administra la Generalitat de Catalunya. Per tant, esperem que aquesta activitat es continuï realitzant durant més anys.

Moltes gràcies en nom del grup de «Fem una llei» del nostre institut.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Corominas. A continuació té la paraula la senyora Selma Boldú, de l'Institut Manuel de Pedrolo, de Tàrraga.

Selma Boldú

Molt honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres senyores i senyors diputats i companys i companyes d'altres instituts que ens acompanyeu a l'acte d'aprovació del projecte «Fem una llei», em dic Selma Boldú i parlo en nom de l'Institut Manuel de Pedrolo, de Tàrraga, i del Grup Parlamentari A.

Ens trobem, un dia com avui, per tal de fer el Ple d'aprovació del Projecte de llei dels drets i deures de l'alumnat. Ens ha semblat un encert tractar aquest tema, perquè ens ha permès reflexionar sobre una qüestió que ens afecta especialment i, a la vegada, conèixer de primera mà l'activitat parlamentària i viure la simulació de la creació d'una llei.

Hem entès que l'acompliment dels deures permet gaudir plenament dels nostres drets, amb el benentès que les persones tenim uns drets bàsics i que al llarg de la vida formativa anem adquirint uns deures i unes responsabilitats.

El treball sobre els diferents àmbits de la llei ens ha portat a l'anàlisi d'aspectes com les sancions, el respecte a les diferents idiosincràsies i ideologies de les persones, la funció del consell escolar, la xarxa educativa pública i privada o la relació entre l'alumnat i el professorat.

Arribar a acords amb la resta de participants no ha estat fàcil, ja que sovint hem manifestat diferents punts de vista. Amb tot, estem satisfets d'haver estat capaços d'arribar a un acord que recull la major part de les nostres idees. Per aquest motiu votem a favor del Projecte de llei dels drets i deures de l'alumnat.

Per acabar, el nostre institut i el Grup Parlamentari A agraeixen al Parlament l'oportunitat que ens heu donat, oportunitat que ens ha permès descobrir com funciona i treballa el Parlament de Catalunya, conèixer el dia a dia dels polítics i posar-ho a la pràctica.

Moltes gràcies a tothom, molt honorable senyora presidenta del Parlament.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Boldú. A continuació, en nom del Grup Parlamentari B, té la paraula la senyora Marina Mallfré, de l'Escola Maria Cortina, de Reus.

Marina Mallfré

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats i diputades, companys i companyes, en primer lloc, els alumnes de l'Escola Maria Cortina, de Reus, en nom de totes les escoles del grup, volem agrair al Parlament de Catalunya que ens hàgiu donat l'oportunitat de participar en el projecte «Fem una llei», la qual cosa ens ha permès conèixer de ben a prop el funcionament de les nostres institucions.

Durant aquests mesos de feina, hem pogut reflexionar sobre els drets i els deures de l'alumnat. És evident que és una qüestió que ens afecta de primera mà a tots nosaltres, és el nostre dia a dia. Per aquest motiu, ens hem sentit còmodes treballant en aquest projecte.

El fet de poder participar en aquesta activitat educativa també ens ha fet sentir-nos-en més protagonistes i reconèixer que la gestió de qualsevol entorn educatiu és molt més complexa del que ens pensàvem i es pensa una gran part de la societat. No és gens fàcil gestionar la convivència en un entorn on moltes persones conviuen tantes hores al llarg de cada curs.

També hem comprovat que realitzar una llei no és fàcil, ja que hi participa molta gent i cadascú té la seva pròpia ideologia. Ara ens fem càrrec de la feina que tenen les institucions catalanes a l'hora d'elaborar les lleis. Fer una llei sempre ha de perseguir la protecció del grup per sobre dels interessos individuals.

Per acabar, dir que ha estat molt gratificant poder compartir aquesta experiència amb altres alumnes com nosaltres, procedents dels diferents indrets de Catalunya, independentment del tipus d'escola o institut, sigui públic o concertat, sigui religiós o laic. Hem comprovat que a través de l'expressió, la comprensió i la reflexió podem assolir objectius comuns.

Per tot el que acabem d'exposar, els alumnes de l'Escola Maria Cortina, de Reus, votarem favorablement aquesta llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Mallfré. A continuació té la paraula el senyor Gabriel Fernández, de l'Institut Pius Font i Quer, de Manresa.

Gabriel Fernández

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats i diputades, companys i companyes, avui realitzarem un acte que no hauria estat possible sense vostès. Debatrem i votarem una llei en la qual hem estat treballant una part d'aquest curs 2010-2011. Aquesta experiència ens ha apropat al món de la política i ens ha permès fer-ne un petit tast. Hem pogut veure el procés de modificació i edició d'una llei de primera mà.

La llei en la qual s'ha basat el nostre treball pertany a l'àmbit del sistema educatiu. Cada grup ha fet la revisió del preàmbul i dels diferents articles. Juntament amb aquesta, s'han proposat les correccions o les supressions que cada grup ha trobat pertinents.

Les modificacions han estat defensades aportant arguments i responen les preguntes en què no estàvem d'acord. Totes les decisions han estat votades, ja que no compartíem tots la mateixa ideologia, i, per tant, parts de la llei no han quedat com alguns esperaven. Per a aprovar-les ens hem regit pel sistema parlamentari, és a dir, la meitat més un.

Les lleis existeixen per a regular els diferents àmbits de convivència dels ciutadans i ciutadanes, en aquest cas, de Catalunya. Un cop aprovades, són d'obligat compliment per a tots els ciutadans, fins i tot per a aquells que no hi estan d'acord. En aquest cas, aquesta experiència ha estat només un simulacre, però també un dels molts processos per a aprovar una llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Fernández. A continuació té la paraula el senyor Jordi Alaminos, de l'Institut Cendrassos, de Figueres.

Jordi Alaminos

Molt honorable senyora presidenta, senyores diputades i senyors diputats, em dirigeixo a aquesta cambra com a representant de l'Institut Cendrassos, de Figueres.

Ens ha agradat participar en aquesta activitat, perquè ens ha semblat molt educativa i ens ha permès posar-nos a la pell dels diputats. Hem pogut comprovar que la feina d'elaborar una llei és lenta i laboriosa, i també ens ha semblat interessant treballar amb altres companys d'altres centres d'arreu de Catalunya.

La llei que hem treballat enguany, que fa referència als drets i els deures dels alumnes, ens ha semblat important, perquè responsabilitza els alumnes dels seus drets i les seves obligacions.

Hi hem incorporat aspectes que considerem innovadors, com per exemple el que fa referència als permisos per qüestions personals greus.

Moltes qüestions que hem tractat en aquest projecte de llei pensem que poden servir per a millorar els reglaments de règim intern dels nostres instituts. Seria bo que es comptés amb la participació de l'alumnat en l'elaboració d'aquests reglaments.

És per tot això que els representants de l'Institut Cendrassos votarem a favor d'aquest projecte de llei.

Moltes gràcies, senyora presidenta. Visca Catalunya!

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Jordi Alaminos. A continuació té la paraula el senyor Enric López, del Col·legi Padre Damián, de Barcelona.

Enric López

Honorable presidenta del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, companys i companyes, m'adreço a vostès en representació de l'Escola Padre Damián, de Barcelona, i dels seus alumnes per parlar sobre les activitats que hem realitzat aquests mesos, que ens han permès conèixer millor el procés d'elaboració de les lleis que regeixen el país.

Aquest any hem treballat a l'entorn d'una llei d'educació, un element vital en qualsevol societat que busqui un bon desenvolupament. Creiem que avui dia l'educació és un dels pilars bàsics, si no el més important, de la societat, ja que és proporcionant la millor formació possible als més petits que aconseguirem que aquests siguin uns ciutadans de primera. Una persona culta i educada en valors com l'honestetat, la tolerància, la solidaritat i el respecte per les persones és una persona que només pot actuar d'una manera beneficiosa per a tothom, inclosa ella mateixa.

Estudiant el sistema legislatiu hem vist la necessitat que té tot ciutadà del món de tenir uns coneixements mínims de política en general i sobre els òrgans que regeixen el seu país en particular, ja que realment aquestes institucions existeixen per a poder estar al seu servei i a la seva disposició.

L'objectiu principal era el d'actuar en benefici dels seus drets i sortir a defensar-los si calgués, perquè realment la Generalitat la formem tots i cadascun dels ciutadans de Catalunya, amb el nostre esforç i la nostra col·laboració. No per obligació, com potser fan alguns, sinó perquè és amb l'esforç comú que aconseguirem que aquest sigui un país millor i exemplar.

Finalment, vull donar les gràcies a totes les persones del Parlament que ens han assessorat i guiat aquests dies perquè la nostra feina doni els millors fruits possibles.

Honorable presidenta del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, companys i companyes, moltes gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor López. A continuació, en nom del Grup Parlamentari C, té la paraula el senyor Pol de la Cruz Sánchez, de Lestonnac «L'Ensenyança», de Lleida.

Pol de la Cruz

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres senyors i senyores diputats, companys i companyes, la societat catalana sempre ha estat capdavantera en moviments de renovació pedagògica i educativa. La sessió que avui celebrem n'és un exemple.

En nom dels membres del Grup Parlamentari C, vull traslladar a la senyora presidenta, a la resta de membres de la Mesa i als serveis educatius del Parlament el nostre reconeixement pel fet de poder fer política en la institució més representativa del nostre país. La democràcia exigeix respecte als drets individuals i col·lectius, però també l'assumpció de responsabilitats i obligacions. Com ja va dir el filòsof i polític John Stuart Mill, hem de retornar a la societat part del benefici rebut, i la nostra llibertat té com a límit el dany dels altres.

Els alumnes tenim, doncs, dret a l'educació, però també el deure d'estudiar. I el dret a ésser respectats comporta actuar de la mateixa manera amb els altres, sobretot tenint en compte que els centres educatius són un punt de trobada de sensibilitats culturals diferents. Es tracta, en definitiva, tal com recull el preàmbul, de crear una societat més justa i més igual, que ofereixi oportunitats de manera equitativa a tothom.

Aquest text ha estat àmpliament debatut i consensuat en les comissions, i entenem que el redactat final recull els eixos bàsics que acabo d'exposar. Per tot això, el nostre grup hi donarà suport en la votació final.

Moltes gràcies, molt honorable senyora presidenta, il·lustres senyors i senyores diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula la senyora Carlota Collados, de l'Institut La Vall del Tenes, de Santa Eulàlia de Ronçana.

Carlota Collados

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats, benivolguts companys i companyes parlamentaris, avui culminem una experiència iniciada al nostre Institut La Vall del Tenes, de Santa Eulàlia de Ronçana, a les classes de ciutadania.

Fer de parlamentaris i ser representants dels nostres companys ha estat un honor, un privilegi i una gran responsabilitat. Des de les eleccions del mes de novembre als cursos de tercer d'ESO, coincidint amb les eleccions generals del Parlament de Catalunya, fins avui, hem experimentat el treball parlamentari, poder debatre i treballar la Llei dels drets i els deures de l'alumnat. Els meus companys i jo ho valorem molt positivament i recordarem sempre aquesta magnífica experiència educativa.

Nosaltres, com a grup, votarem que sí a l'aprovació de la llei. Ha estat un gran aprenentatge i hem intentat treballar-la amb el cap fred, el cor calent i amb els peus a terra.

Nosaltres votarem l'aprovació de la llei, perquè creiem que en el seu conjunt és una molt bona llei. És una eina que ajudarà a regular la convivència als instituts de secundària obligatòria. És un marc de ciutadania que cada membre de la comunitat educativa ha de conèixer i complir. La democràcia és un exercici diari de responsabilitat, de compliment d'obligacions i exercici dels drets. La llei ho deixa molt clar. La comunitat educativa en sortirà beneficiada, i caldrà que els alumnes i els professors la coneguin a fons per a complir-la i fer-la complir.

Estem orgullosos de la feina ben feta. Ens hem sentit polítics i hem experimentat el sentit de les responsabilitats d'aquells que tenen el privilegi de fer les lleis.

Com a representant del capítol I de la llei, del deure i del dret de l'estudi, dic en nom dels integrants del Grup C que aquest dret i deure és fonamental per a l'avenç formatiu i humà dels joves d'aquest país. Catalunya necessita joves conscients, responsables i coneixedors dels seus drets i els seus deures. L'estudi és un dret i és una obligació que cal complir amb esforç, dia a dia, en el treball escolar.

També reflectim en aquest apartat de la llei que cal ajudar els alumnes amb dificultats personals i socials a complir el seu deure i exercir el seu dret a l'estudi, i donar als centres més recursos i professorat per a atendre les necessitats educatives especials.

El consens ens ha ajudat a arribar a acords, finalitzar amb èxit aquesta tasca legislativa i aprovar aquesta Llei dels drets i els deures de l'alumnat que tant ens pot ajudar a la convivència escolar.

Moltes gràcies, i visca Catalunya!

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula la senyora Lakshmi Roset, de l'Institut Moianès, de Mojà.

Lakshmi Roset

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats, benvolguts membres del projecte «Fem una llei», des de l'IES Moianès volem manifestar la nostra satisfacció per la participació en aquest projecte, perquè considerem que ens dóna a conèixer el funcionament del poder legislatiu que ens representa com a catalans i ens apropa una mica més al sistema institucional del nostre país, que sovint els estudiants veiem tan llunyà.

Considerem que a través de la participació en projectes com aquest es contribueix a consolidar les arrels del sistema democràtic en el si de les escoles i els instituts. La nostra participació en el Projecte de Llei dels deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari ens ha permès aportar-hi el nostre gra de sorra, amb la mirada posada en la millora del nostre sistema

educatiu, que per nosaltres ha de continuar essent públic però ha de millorar en qualitat.

I és en la recerca d'aquesta qualitat que considerem que a les escoles hi ha d'haver més disciplina, de la mateixa manera que hi ha d'haver més afecció per part dels estudiants i de tota la comunitat educativa. L'escola és la base de la societat. Com més bé funcioni l'escola, més bé funcionarà la societat.

Valorem aquest projecte com una experiència positiva que ens ha ajudat a entendre una mica més el funcionament del Govern i ens ha fet donar més valor als nostres drets i als nostres deures. Al mateix temps, aquest projecte ens ha fet ésser partícips de la sobirania, ens ha ensenyat que tots som importants en el sistema democràtic i que ens hem de comprometre a canviar aquelles coses que no ens agraden, sempre des del diàleg i la democràcia, i no esperar que siguin els altres els qui hagin de canviar les coses.

Finalment, com a estudiants, esperem que el Parlament estigui més a prop nostre en aquest moment de retallades generalitzades. Creiem que no és just que el nostre col·lectiu, el dels estudiants, innocent a la vida econòmica d'aquest país, acabi pagant els plats trencats de disbauxes especulatives que bancs, caixes, immobiliàries i institucions públiques han estat fomentant durant la darrera dècada. Perdoneu, però algú ho havia de dir. (*Rialles.*)

Finalment, visca el Barça!, visca Catalunya lliure!

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Sheila Lloveras, de l'Institut... (*Remor de veus.*) Senyores diputades, senyors diputats, una mica de silenci, perquè hem d'escoltar la següent diputada: la senyora Sheila Lloveras, de l'Institut Esteve Terrades, de Cornellà de Llobregat.

Sheila Lloveras

Honorable presidenta, estimats diputats i diputades, amics i amigues, per a començar, en nom del meu institut, l'IES Esteve Terrades, de Cornellà de Llobregat, us volíem agrair l'oportunitat de deixar-nos participar en el projecte «Fem una llei».

Nosaltres creiem que aquesta llei posa de manifest la necessitat d'apostar per un ensenyament no universitari de qualitat al nostre país. Aquest simulacre de llei ens ha permès debatre sobre un tema que ens afecta molt de prop, com és aquest que fa referència als drets i els deures dels estudiants no universitaris, tant en els centres de titularitat privada com pública.

Nosaltres votarem que sí a aquesta llei, perquè considerem que deixa ben clars el deure i el dret d'estudiar que hem de tenir el jovent de Catalunya, tot respectant les capacitats de cadascú i treballant per crear un ambient de convivència que permeti desenvolupar amb garanties aquesta etapa tan important en la formació de les persones joves. Creiem fermament que aquesta llei regularà la vida escolar als centres educatius d'una manera efectiva i vetllarà pel respecte i la convivència dels membres de tota la comunitat educativa.

També volem aprofitar aquesta oportunitat per fer una crida als polítics i els governants. Seria bo que en aquest temps difícil de crisi econòmica governessin amb responsabilitat, pensant en les greus conseqüències que les seves decisions poden causar. Així, haurien de tenir clar que les recents retallades a l'ensenyament podrien anar en detriment de la qualitat de l'educació al nostre país i que seríem nosaltres, la nostra generació, la que potser pagaríem els plats trencats de tot plegat.

Per tot això, honorable presidenta, moltes gràcies; diputats i diputades, amics i amigues, gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari D, té la paraula la senyora Jenifer Gómez, de l'Institut Flos i Calcat, de Barcelona.

Jenifer Gómez

Molt honorable presidenta, diputats, diputades, companys, companyes, al llarg d'aquest curs hem treballat en la presentació del Projecte de Llei dels deures i drets de l'alumnat que avui presentem a votació.

Aquest projecte, en el seu preàmbul, indica que la societat catalana ha dipositat la seva confiança en l'educació pública, que és la que es troba a l'abast de tothom, per a aconseguir l'objectiu de la millora constant de l'educació dels seus joves i infants. Ningú, i menys en aquest temps de crisi, no hauria de frustrar aquestes expectatives de la societat catalana.

El capítol I del projecte recull el desenvolupament del deure i el dret de l'estudi que té tot l'alumet de Catalunya, drets i deures que han de connectar-se i adaptar-se en cada centre educatiu a les necessitats de l'alumnat que hi assisteix, un alumnat que, com és propi de les societats avançades del nostre temps, és divers en les seves formes de conèixer, creences i conviccions. Aquesta diversitat ens obliga –i així ho recull aquest projecte de llei– a establir unes normes de convivència generals a tots els centres educatius, però que alhora siguin respectuoses amb aquesta diversitat de l'alumnat català. I també que aquesta llei sigui capaç d'impulsar els objectius de tot projecte educatiu, que en la nostra opinió són: desenvolupar l'autonomia i el sentit de responsabilitat de les persones i les comunitats; reforçar la capacitat d'afrontar les transformacions de l'economia, la cultura i la societat en el seu conjunt, i promoure la coexistència, la tolerància i la participació conscient i creativa dels ciutadans en la seva comunitat.

Esperant que el dia d'avui aquest projecte rebi els vots necessaris i que després de la seva publicació sigui una eina eficaç al servei de la comunitat educativa per a aconseguir els objectius de la millora de l'educació que la Catalunya del segle XXI necessita, senyories, demano el vot per a aquest projecte de llei i els dono les gràcies per la seva atenció.

Molt honorable presidenta...

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor David Márquez, de l'Institut Sa Palomera, de Blanes.

David Márquez

Molt honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, senyors i senyores diputats, companys i companyes, el nostre institut participa en l'activitat «Fem una llei» des de fa alguns anys. Considerem que es tracta d'una experiència molt positiva, perquè apropa les institucions al ciutadà i ens permet conèixer la mecànica del Parlament, no com a simples espectadors, sinó com a actors que fan una feina gairebé idèntica a la dels diputats electes.

La llei que hem treballat regula els drets i els deures dels alumnes en l'ensenyament obligatori. És una llei que respecta i fomenta el dret de l'estudi com un dels pilars fonamentals del nostre estat del benestar. A la vegada, també mostra respecte cap a la diversitat social i tolera les diferents formes d'expressió de la nostra societat.

Creiem que en termes generals la llei va en la direcció correcta. No es poden malbaratar recursos públics, fruit de l'esforç de tothom, en alumnes que no aprofiten l'oportunitat de millora que els dona la societat.

El nostre grup ha presentat esmenes en el sentit d'alleugerir sancions que ens semblaven desproporcionades, que han estat generalment acceptades.

Ens semblen molt correctes dues qüestions de la llei. En primer lloc, els mecanismes que es preveuen per a establir les sancions, que impliquen la direcció, el consell escolar i l'Administració educativa, eviten qualsevol arbitrarietat i garanteixen el respecte pels drets dels alumnes. En segon lloc, l'economia dels centres, que es respira en diversos articles de la llei i que permetrà que els projectes educatius d'aquests respectin les diferents realitats del territori.

Per aquest motiu, el nostre vot és favorable a l'aprovació de la llei.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor Carles Pintiado, de l'Institut Santiago Sobrequés, de Girona.

Carles Pintiado

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres diputats i diputades, bon dia a tothom. Aquestes últimes setmanes hem pogut participar en l'activitat que fa que avui siguem aquí. Gràcies a aquesta activitat hem pogut conèixer algunes normatives sobre el funcionament i la convivència als centres. També hem conegut una cosa que segur que tots els d'aquí ens havíem imaginat alguna vegada: el funcionament general de l'elaboració de lleis al Parlament de Catalunya.

D'aquesta activitat ens ha agradat que s'ha tractat el tema que ens afecta tots diàriament, en la nostra vida quotidiana, ja que passem moltes hores al centre i no coneixíem gaire bé les normes que ens venien de fora. El que ens ha semblat molt interessant ha estat poder veure què passa als altres centres, perquè només coneixíem la nostra realitat i desconeixíem força com funcionaven els altres instituts de fora de Catalunya.

En les sessions de treball hem après la importància del llenguatge per a poder dir coses d'una manera precisa i que siguin enteses per tothom. Ens hem adonat que molts estudiants de la nostra edat tenen dificultats per a expressar-se d'una manera formal en català, i creiem que el Departament d'Educació hauria de prendre mesures perquè tots els joves, en sortir de l'ensenyament obligatori, puguin utilitzar la llengua en situacions formals.

Creiem que el tema està molt ben escollit, ja que el que passa en un centre és un reflex de la societat, i si la convivència als centres funciona bé la societat futura serà millor.

Finalment, volem agrair al Parlament de Catalunya els esforços que han posat en aquest projecte, i a l'institut, haver fet que avui siguem aquí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, Carles. Ara, a continuació, té la paraula la senyora Ariadna Miró, de l'Institut El Tiller, de les Franqueses del Vallès.

Ariadna Miró

Em dic Ariadna Miró i represento l'Institut de les Franqueses del Vallès. Molt honorable senyora presidenta, il·lustres diputats i diputades, benvolguts companys i companyes, primer de tot, dir que és un honor ésser avui aquí. Agraïm molt haver pogut participar en aquest projecte «Fem una llei», ja que poder simular la tasca parlamentària ens ha entusiasmat; ha estat per nosaltres un reptè i un aprenentatge que no oblidarem.

Hem vist que elaborar una llei no era tan fàcil com pensàvem. Ens sentim molt orgullosos d'haver-hi pogut col·laborar, i especialment perquè hem reflexionat i debatut sobre un tema que ens afecta directament: els nostres deures i els nostres drets com a alumnes. Aquesta experiència ens ha fet pensar que la comunitat educativa hauria de poder participar una mica més en les decisions que pertanyen a l'àmbit de l'ensenyament.

Sabem que una formació de qualitat és fonamental per a assolir un millor desenvolupament de les persones i una societat més capaç, justa i integradora. Sabem que un bon ensenyament ens és imprescindible per a ésser uns bons i unes bones professionals quan siguem grans. Per això ens agradaria que els nostres centres de secundària poguessin tenir els llibres, els estris de laboratori, els vídeos, els professors de reforç..., tots aquells recursos i activitats que ens poden ajudar a aprendre més i millor i que encara són insuficients.

Hem après, amb aquesta llei que hem treballat, que els alumnes tenen el deure i els drets bàsics d'assolir, dins-llurs capacitats, una bona formació humana i acadèmica.

Per tot plegat, perquè en tenim el dret, i també perquè aquesta bona formació és necessària, no només per a cadascun de nosaltres, sinó per al futur de Catalunya, demanem que l'ensenyament no es retalli, sinó que tan bon punt es pugui fer, s'hi inverteixi més. Entenem que faltin diners, però l'ensenyament hauria de ser intocable, perquè la nostra formació és el projecte de futur de tots.

Moltes gràcies pel caliu amb què ens heu acollit i per escoltar-nos.

La presidenta

Moltes gràcies. En nom del Grup Parlamentari E, té la paraula la senyora Júlia Oller, de l'Institut Mediterrània, del Masnou.

Júlia Oller

Molt bon dia a tothom, som l'IES Mediterrània, del Masnou. Primer de tot, volem dir que ens sentim molt satisfets i afortunats d'haver pogut formar part d'aquest projecte, ja que ha estat una molt bona oportunitat per a viure de primera mà el procés d'elaboració d'una llei.

Amb aquest projecte hem pogut comprovar que crear una llei no és gens fàcil, requereix molt d'esforç i dedicació. És gairebé impossible arribar a un acord que satisfaci una gran majoria, perquè hi ha pensaments i ideologies molt diversos, tots igualment vàlids. Per tant, pensem que un aspecte molt important a l'hora de debatre és respectar tots els punts de vista d'una manera efectiva, qualitat que moltes vegades manca en la classe política actual.

En relació amb això, pensem que a les escoles, sobretot en l'educació primària, hauria de tenir un paper clau la transmissió de valors ètics i humans, tan o més importants que la pura educació intel·lectual.

Considerem que, com a tema del projecte de llei, l'educació ha estat l'adequat, perquè nosaltres en formem part i ens afecta de la manera més directa possible.

En la nostra opinió, i tal com hem reflectit en el preàmbul del projecte, s'ha d'apostar molt més per l'educació pública. Ens indignen les retallades que s'estan duent a terme en educació i polítiques socials, que són les que farien del nostre país una societat amb menys desigualtats. Aquestes mesures, que no admeten com a justificació la crisi, discriminen aquelles persones econòmicament més desfavorides i neguen oportunitats a una gran part de la població. Si s'ha de retallar, no retallin el futur de la societat, no retallin un estat de benestar que tant ens ha costat assolir.

Finalment, ens agradaria recalcar la gran experiència que aquest projecte ha significat per a nosaltres. Celebrem la iniciativa i desitgem que les futures generacions també puguin gaudir-ne.

Gràcies per la vostra atenció.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor Daniel Alberto, de l'Institut Guinovarda, de Piera.

Daniel Alberto

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, honorables diputats, benivolguts companys i benivolgudes companyes de tots els instituts que sou avui aquí presents, parlo en nom de l'Institut Guinovarda, de Piera.

La nostra opinió pel que fa a aquesta Llei dels deures i drets de l'alumnat és controvertida, ja que considerem que el més important consisteix a fomentar un canvi en les mentalitats i els valors dels alumnes perquè aquests puguin convertir l'institut en un espai de veritable convivència.

Per aquest motiu volem criticar el fet que la llei que aquí es discuteix sigui una llei que se centra massa innecessàriament en les sancions i en el fet de l'incompliment de les normes, en comptes de procurar crear i donar suport a uns articles que incloguin un mètode, com el de la mediació, que busqui la causa del conflicte i procuri restablir la convivència sense càstigs.

El que volem reflectir amb aquest discurs és que les coses ara només es poden fer d'una manera, la manera del sistema establert, que molt clarament es pot veure que no acaba de funcionar bé i és molt millorable. Una llei com aquesta, centrada només en l'autoritat, ens obliga a abstenir-nos.

Malgrat aquesta condició, les metes marcades han sigut bones i estem satisfets amb aquesta experiència.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor Carles Miñambres, del Col·legi La Salle, de la Seu d'Urgell.

Carles Miñambres

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres diputats, és un honor per nosaltres, els alumnes del Col·legi La Salle, de la Seu d'Urgell, poder tenir l'oportunitat de fer aquest discurs davant de tots vostès. Ens sentim satisfets i orgullosos d'haver participat en aquest projecte de llei que ens afecta tan directament.

Creiem que l'ensenyament i la formació han d'ésser per als estudiants de Catalunya un dret i un deure importantíssims, ja que nosaltres, els joves, som el futur d'aquest país.

Tal com apareix en els articles 2 i 3 del capítol primer, cal oferir oportunitats per a tothom, tenir en compte l'opinió de l'alumnat i del professorat, oferir els recursos necessaris per a atendre la diversitat a l'aula i impulsar el projecte educatiu i de convivència dels nostres centres.

Volem recordar als polítics que les lleis d'educació, doncs, han d'ésser coherents, consensuades per tots

els agents de l'àmbit educatiu i, per damunt de tot, contínues i respectades, malgrat els canvis en el Govern. Així aconseguirem un sistema d'ensenyament català d'èxit, on es milloraran els resultats acadèmics i es reduiran les disruptcions a l'aula i el fracàs escolar.

Aquest projecte de llei, per tant, hauria d'ésser tingut en compte per la societat catalana, ja que conté la veu i l'opinió d'un grup d'alumnes de Catalunya que durant uns mesos hem treballat tal com ho fan els diputats i les diputades del nostre país. Desitgem, doncs, que aquesta feina pugui ésser escoltada i tinguda en compte en aquest mateix Parlament pels nostres polítics.

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres diputats, moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula la senyora Gabriela de Vincenzo, de l'Institut Eugeni d'Ors, de Vilafranca del Penedès.

Gabriela de Vincenzo

Honorable senyora presidenta del Parlament, senyors diputats i senyores diputades, companys i companyes, bon dia. Em dic Gabriela de Vincenzo i parlo com a representant de l'Institut Eugeni d'Ors, de Vilafranca del Penedès. Primer de tot, volem donar les gràcies a l'organització d'aquest projecte de llei, perquè ha aconseguit fer-lo possible un any més. També voldríem agrair la col·laboració de tots els grups polítics que hi han pres part.

Fent referència a la llei, ens agradaria remarcar que el resultat final del preàmbul és del tot satisfactori, ja que hi han estat incloses esmenes de tots els grups. A més, volem destacar que els aspectes que considerem més importants han estat aprovats i inclosos en el redactat.

Pel que fa al capítol primer, el resultat final d'aquest el considerem plenament positiu, ja que es van aprovar totes les esmenes presentades pel nostre grup polític.

També comentar que la majoria d'esmenes presentades al capítol segon van ésser aprovades, tot i que hi havia algunes contradiccions.

Cal destacar també que l'aprovació de les esmenes del capítol tercer dóna plens poders sobre el règim disciplinari i sancionador al consell escolar, en especial, l'aprovació de la modificació de la qualificació de faltes de l'article dotzè del capítol tercer.

Participar en aquesta activitat ha estat molt enriquidor de cara a conèixer companys i companyes d'altres instituts. A més, hem après a dialogar, a negociar, a pensar..., en resum, a fer política, que en realitat no és gens fàcil.

Així doncs, ens resta acomiadar-nos de tots i totes. Moltes gràcies per aquesta oportunitat.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies.

Doncs, fins aquí tots els grups parlamentaris han debatut, han donat la seva opinió, i segur que ja han decidit el vot que han d'emetre. Per tant, ara passarem a la votació, i el que demanaré és mà alçada. I començarem per les abstencions; després, a continuació, demanaré els vots en contra, i finalment, els vots a favor, perquè així puguem comptabilitzar adequadament els vots que s'hagin pogut emetre.

Per tant, en primer lloc, abstencions.

Ara els vots en contra.

I ara els vots a favor.

Doncs, fetes les votacions, el Projecte de llei dels deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari ha estat aprovat per 109 vots a favor, 6 en contra i 30 abstencions.

Intervenció

dels grups parlamentaris

A continuació, passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és la intervenció dels grups parlamentaris.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, professorat dels centres que han intervingut en aquest projecte «Fem una llei», alumnes dels centres que han intervingut, portaveus que han intervingut –i molt bé, per cert–, vull felicitar-vos, a tots i a totes, per la feina feta, per la implicació, i també pel valor pedagògic i polític d'aquesta feina feta, ben feta, per tots vosaltres.

En un minut i poc més, voldria plantejar un interrogant elemental que, tot i que és elemental, encara avui planteja una forta polèmica, de vegades encesa, de vegades apassionada, i és si l'educació és alguna cosa més que ensenyar; és a dir, si «educar» vol dir alguna cosa més que ensenyar a sumar i restar, a llegir i escriure, a fer un exercici, a fer una anàlisi de text.

Jo sóc dels que creu que educar no és solament ensenyar, sinó que és formar els nois i noies, contribuir-ne a la maduresa, que esdevinguin persones responsables, amb capacitat d'enraonar, amb capacitat de tenir opinió pròpia i amb sentit de la tolerància envers tots els altres. Educar és tot això –és tot això.

Un vell pedagog deia que educar era ensenyar a pensar per ells mateixos els estudiants i que aquesta era la clau d'una formació real i eficaç, fugint de l'escola doctrinària, la dels reis gots, fent una escola orientada a estimular la personalitat, els interessos intel·lectuals de cada alumne i de cada estudiant.

Sembla clar que avui hem fet un acte educatiu en aquest sentit ampli. Ha estat un acte educatiu, ha estat un acte pedagògic i ha estat també un acte polític.

Moltes gràcies a tothom per la implicació i per la participació.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Font. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidenta. Diputados, profesores, alumnos... Yo también quiero felicitaros por lo bien que lo habéis hecho, y no solamente por lo bien que lo habéis hecho, sino que sobre todo me han gustado mucho los argumentos tan bien fundamentados que habéis expuesto para poner de manifiesto vuestro distinto posicionamiento ante esta ley.

También quiero deciros que el trabajo es magnífico, porque desde el punto de vista jurídico habéis seguido una estructura impecable, con un preámbulo, con la exposición de motivos, con el articulado. Y además el título de la ley que habéis cogido, «derechos y deberes», es algo fundamental que también lo recogéis en el preámbulo. Siempre que se establecen derechos, hay correlativos deberes; derechos y deberes iguales para todos.

También otra cuestión a la que habéis hecho referencia en el preámbulo es la cuestión de la convivencia. Tal como ha expuesto la presidenta del Parlament, aquí estamos distintos grupos políticos que tenemos diferentes ideas y que representamos a la pluralidad que hay en Cataluña; distintas ideas, distintas posturas, pero todos tenemos algo en común, que es que estamos aquí para hacer leyes, buenas leyes, que regulen nuestra convivencia de forma pacífica. Esto es fundamental, y vosotros también lo habéis expuesto, que era muy importante el ejercicio de los derechos de forma..., de una convivencia.

Por último, también quiero resaltar otras palabras que habéis expuesto, que era que os sentíais orgullosos, que había sido un privilegio haber participado en la elaboración de esta ley. Yo, que soy diputada nueva, es la primera vez que me presento a unas elecciones y llevo poco tiempo en el Parlament, os puedo asegurar que verdaderamente es un privilegio, es un honor y una gran responsabilidad.

Por último, volveros a felicitar a todos y a vuestros profesores por el magnífico trabajo y porque habéis resaltado cosas esenciales de la democracia, como son los derechos, los deberes, la igualdad ante la ley para todos y, sobre todo, la convivencia –esto es un dato fundamental.

Muchísimas gracias por este buen trabajo.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre diputada senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, professors... Primer també vull donar-vos la benvinguda a casa vostra, perquè, com sabeu, el Parlament, doncs, és la casa del poble. I vull felicitar-vos per la feina feta; de fet, es nota, amb el text aquest que heu acabat votant, perquè és un text molt sòlid, i jo crec que heu treballat de valent, també tenint en compte la pluralitat territorial i de centres educatius que estan implicats en l'elaboració d'aquest projecte, pel gran consens que ha assolit la llei.

Jo crec que és molt important per a vosaltres que us impliqueu en un projecte com aquest, que vingueu al Parlament, que sapigueu la tasca que fem els diputats i les diputades, però també és important per a nosaltres mateixos, els que estem fent política des d'aquí al Parlament.

Jo crec que en un moment com l'actual, en què la gent que fem política..., que fem política aquí, perquè jo crec que la política es fa des de molts espais, també des de les escoles, des de les associacions de veïns. Però, aquests que ens dediquem a la política, és important que sapigueu que fem moltes més coses de les que pugueu saber, doncs, via el *Telenotícies*, l'APM o el *Polònia*. És a dir, aquesta imatge, que jo crec que està bé que tingueu dels polítics..., però també sapigueu que aquí passem moltes hores parlant de temes que a vegades no transcendeixen als mitjans, parlant d'educació, parlant de salut, que segurament és el que més hores ens ocupa quan estem aquí al Parlament. Jo crec que és bo que, com ha dit un de vosaltres, doncs, us poseu en la nostra pell.

Sobre el projecte, bé, jo us felicitaré, perquè crec que heu tocat molts temes. Com sabeu, en l'anterior legislatura vam aprovar una llei d'educació, i vosaltres, encara que sigui, evidentment, un text més breu, heu estat capaços d'anar més enllà en algunes qüestions, com per exemple en l'accessibilitat, en la matrícula, parlu també de les noves tecnologies, d'internet... Per tant, doncs, ja us heu avançat a un debat que hi va haver a l'anterior legislatura, que va ser molt polèmic, i de fet des del nostre grup parlamentari parcialment –perquè una llei també es pot votar parcialment a favor i parcialment en contra– no hi estàvem d'acord, perquè no es potenciava prou la xarxa pública o la participació.

I, en aquest sentit, sí que vull fer un comentari. Aquí parlava, em sembla, el Daniel Alberto, de Piera, deia que era una llei potser excessivament centrada en les sancions o punitiva. A mi el que sí que m'ha sorprès –perquè jo crec que tots els drets s'han d'exercir amb coresponsabilitat amb uns deures i, per tant, hi ha d'haver un sistema de sancions– és un comentari, perquè el que esteu fent tots aquí és un exercici de participació, i és sorprenent que en una llei sobre el dret de l'alumnat no hi hagi un capítol sobre la participació dels alumnes en els centres educatius. Jo crec que hauria estat important, perquè de fet el que també estem potenciant avui és la participació, i al costat de

les sancions, de la disciplina, que és fonamental tenir unes regles de joc que ens regeixin, doncs, que també tingueu mecanismes d'instrumentalitzar què és el que cal millorar i com podeu transformar també els vostres centres educatius.

És un comentari que us hauria fet com una esmena d'addició a aquest text, però felicitats per la feina feta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Vull donar-vos les gràcies i la benvinguda a tots i a totes, felicitar-vos per la feina feta i felicitar d'una manera molt especial aquells que han estat aquí al faristol parlant. La veritat és que imposa moltíssim; jo recordo fa quatre anys, també, quan vaig parlar per primera vegada, i té molt de valor pujar aquí dalt. I, per tant, tant a aquells que ho hagin fet tot d'una sola vegada –«de carrendilla», com aquell qui diu– com a aquells que potser avui arribaran a casa i diran: «Ostres, m'he entrebancat aquí o allà», felicitats, perquè, la veritat, ho repeteixo, té molt i molt de mèrit. Jo he vist diputats i diputades que fa molts anys que són aquí, pràcticament tremolant, allò, com si fossin fulles d'un arbre, i, per tant, ho repeteixo, moltes felicitacions a tots i a totes.

Avui heu parlat de moltes coses, però jo voldria posar en valor dues coses molt bàsiques, perquè tenim un minut i trenta segons.

Una és el tema del consens. Aquí dalt, com segurament entre vosaltres, tenim idees molt diferents; qui us parla, jo sóc independentista i d'esquerres, i amb la diputada d'aquí al costat no tenim absolutament res a veure, la qual cosa no vol dir, doncs, que, lògicament, ens saludem, que parlem, tenim les nostres idees, jo no intentaré convèncer-la, perquè segurament que no la convenceré mai, però sí que intentes arribar a acords, de la mateixa manera que intentes convèncer el màxim nombre de gent possible. Per tant, és un principi que vosaltres heu assajat, que té molt de valor, perquè també en la vida quotidiana l'acabes assajant. Segurament que tots vosaltres avui al matí, quan us heu llevat, heu hagut de consensuar amb els pares o les mares, alguns potser amb les parelles, doncs, per on passàveu, on anàveu o què faríeu aquest cap de setmana, i, per tant, el consens, arribar a acords, és una cosa tan quotidiana com necessària.

Una segona qüestió també molt important és el tema de la diversitat. Mires aquí i veus que tots plegats sou molt diversos. Hi ha persones que tenen la cara més clara, persones que tenen la cara més fosca; n'hi ha alguns que tenen el cabell llarg, altres que el teniu curt; n'hi ha alguns que heu nascut aquí i altres probablement no heu nascut aquí, i per tot això hi ha un principi que té una importància fonamental –fonamental–, i ara em posaré molt i molt solemne en dir-ho: és la igualtat d'oportunitats. En una societat tan diversa com la que

tenim, hi ha un principi que és bàsic: és la igualtat d'oportunitats. Què vol dir, això? Doncs, una cosa tan senzilla com el fet que tothom tingui les mateixes possibilitats per a fer, per a desenvolupar el seu projecte de vida, per a fer allò que vol fer en la vida, amb independència de si és ric, si és pobre, si és alt, si és baix, si camina més bé o camina més malament, si és del Barça o és del Madrid, etcètera. Amb independència de tot això, que tothom tingui la igualtat d'oportunitats per a fer les coses. I en això hi ha una fàbrica que és la millor fàbrica per a garantir aquest dret, que és l'ensenyament; i, com que sóc d'esquerres, hi afegiré: l'ensenyament *públic*. L'ensenyament públic és la millor fàbrica per a garantir això.

I m'ha agradat moltíssim..., i no puc dir-ho aquí perquè seria probablement políticament incorrecte, però m'ha agradat molt que hi hagi hagut alumnes que hagin defensat amb vehemència, d'una manera apassionada, que en aquests moments de dificultats, més que mai, hem de defensar l'educació. Podem retocar altres coses; tots passem penúries i avui dia, doncs, retallem coses, com a les famílies. Segurament que els pares d'algun de vosaltres han hagut de retallar coses, segurament han retallat moltíssimes coses, s'han estalviat d'anar el cap de setmana a sopar, però hi ha dues o tres coses que no deuen haver retallat: la salut, l'educació i històries, diguem-ne, de subsistència, temes com el menjar. Són els tres principis fonamentals, i això segurament que ho hem d'aplicar també en la vida pública.

Per tant, ho repeteixo, felicitats a aquells que heu intervingut, per la feina que heu fet; felicitats també per haver defensat aquest principi, i felicitats sobretot per haver defensat un element que per nosaltres és substantiu, fonamental, que és l'educació. Ho repeteixo, l'educació és una fàbrica per a garantir que tots plegats tinguem en el futur igualtat d'oportunitats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre diputada senyora Neus Munté.

Neus Munté i Fernández

Moltes gràcies, senyora presidenta. Il·lustres diputades, il·lustres diputats, en primer terme una salutació molt cordial a tots els centres participants, a tots els alumnes, nois i noies, ciutadans, que heu treballat i heu posat una dosi molt important d'esforç, de voluntat, de consens i d'acord. Una salutació també molt cordial a tots els professors i les professores pel seu monitoratge i per la seva implicació en aquest projecte.

Una felicitació, com han fet abans els meus companys diputats i diputades –avui som els vostres teloners, d'alguna manera–, per la feina feta i per l'exemple que heu donat, perquè treballar un tema com aquest que heu estat discutint i votant fa uns minuts denota un compromís, un profund compromís amb la vostra tasca de formar-vos i d'aprendre.

Ho diu ben clar el preàmbul d'aquest projecte de llei: «La societat catalana ha de fer un gran esforç per a oferir a les persones més joves una educació de qualitat», diu literalment. I és així, i per això en aquest país els successius, els diferents governs, els professionals de l'educació, la societat en general, han contribuït i han de continuar contribuint a fer gaudir d'un sistema educatiu, d'un sistema formatiu de qualitat; una educació que és el principal instrument per a equilibrar les dificultats, les diferències que hi ha en el nostre país. El diputat Pere Bosch fa un moment feia referència a aquest concepte tan important, la igualtat d'oportunitats, que és molt i molt aplicable a l'educació; que també és el millor garant del progrés personal i col·lectiu, del progrés dels individus, de les persones i de la col·lectivitat, en aquest cas, de la nostra nació.

Estem immersos en un moment de crisi, és cert, hi heu fet diferents referències, i tots i tothom haurem de fer majors esforços, malauradament, que els que hem fet fins ara; però, això sí, amb criteri i sabent que l'ensenyament cal preservar-lo i que només amb la confiança en el nostre sistema, amb una millor gestió dels recursos, prestigiant encara més els professionals de l'educació i cercant la màxima complicitat de les famílies, dels mitjans de comunicació i de la societat en general, ens en sortirem. Jo crec que en podem estar ben segurs.

Amb una experiència com la d'avui –ha parlat també un de vosaltres del petit tast que ha significat de la vida parlamentària–, doncs, jo us asseguro que, per als diputats i diputades que som aquí dalt, també ha estat, aquest matí, un gran tast, i molt positiu.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada.

Cloenda de l'acte

Doncs, arribem ja al final d'aquest Ple estudiantil, i voldria, com a paraules finals, en primer lloc, agrair-vos a tots vosaltres la feina feta. A l'inici d'aquest Ple estudiantil us he dit que havíeu treballat molt, que segur que es notaria aquest treball, però no ho he sabut del cert fins que no hem sentit les vostres aportacions i la manera com heu defensat aquest projecte de llei.

Deixeu-me que us digui dues o tres coses relacionades amb el que ha sortit avui en aquest Ple.

En primer lloc, vull felicitar-vos pel títol de la llei, per una cosa que a mi m'ha sobtat i m'ha sorprès, però positivament: el títol de la llei és «Llei dels deures i drets de l'alumnat»; no «dels drets i deures», que és com normalment en parlem. Parlem abans del que volem reivindicar, i no del que hem de fer o hem d'ésser capaços d'oferir. I vosaltres, amb aquest projecte, ho heu fet, d'aquesta manera, al revés: deures dels estudiants, drets dels estudiants.

Heu experimentat per primera vegada, la majoria, què és participar en un ple. I ho heu fet en el centre on es fan els plens a Catalunya, a l'hemicicle del Parlament de Catalunya, allà on els 135 diputats i diputades cada quinze dies debatem diferents iniciatives legislatives o altres iniciatives parlamentàries. Jo crec que us heu iniciat prou bé en la feina del parlamentarisme, i, com us he dit abans, amb l'edat que ja teniu, ja podeu anar pensant què és el que voldreu fer el dia de demà, i alguns de vosaltres heu demostrat una gran capacitat de saber escoltar, de saber transmetre què és el que defeu –que això és molt important–, de saber explicar d'una manera clara el projecte de llei. Les lleis han de ser clares, han de ser entenedores i, si és possible, han de ser breus, perquè en un moment, en dos o tres minuts, tu puguis saber quin n'és el contingut. I vosaltres això ho heu fet prou bé. D'alguna manera, avui us heu iniciat en la política.

I deixeu-me també fer algun comentari sobre el que ha dit algun de vosaltres. Un de vosaltres en la seva exposició ha dit: «Hem de retornar a la societat el que hem rebut.» Això és el que s'ha de fer. Això és el que realment significa el que abans us deia el representant del Grup Socialista: formar és molt més que ensenyar a llegir, a escriure, a sumar i a restar. És més una formació integral de la persona. És arribar a saber què puc fer jo ara per al meu país, que fins ara ha fet molt per a mi. Per tant, jo crec que això és important, i aquest és un missatge que tinc la impressió que totes les vostres escoles i els vostres instituts us estan transmetent. I, per tant, gràcies i felicitats als vostres mestres i als vostres professors.

I després també heu dit, d'una manera o d'una altra, dirigint-vos als polítics, que tots hem de saber governar amb responsabilitat. Avui vosaltres heu fet de polítics i, per tant, avui heu fet un exercici de responsabilitat. A nosaltres ens toca fer-lo cada dia; d'una manera o d'una altra, els membres de la Mesa us ho han dit. Quins són els grans reptes que té avui la socie-

tat catalana? Un supera el nostre país, que és la crisi econòmica; el supera, i heu sentit a l'escola, a la família, amb els amics, allò de la «crisi global». És una crisi econòmica molt forta, la més greu dels darrers cinquanta anys, i això ens obliga a tots, societat i polítics, a posar-nos d'acord i a treballar junts. Jo us puc dir que aquests dies i aquests mesos, en aquest Parlament, hi ha temes que es debaten, molt variats, però sobretot hi ha tres o quatre temes que cada setmana es discuteixen o es debaten, i intentem posar-nos-hi d'acord. El global és el de la crisi econòmica, i l'específic, per exemple, és l'educació, és la igualtat d'oportunitats, és tenir una educació íntegra, és que tots som conscients que l'educació és la base de la nostra societat i que vosaltres sou el nostre futur, i, per tant, volem que tingueu una molt bona formació, i la qualitat de la formació és molt i molt important. I, d'una manera o d'una altra, els membres d'aquesta Mesa, de diferents grups polítics, defensem la qualitat en l'educació.

I amb això vull acabar, demanant que sigueu capaços, aquesta experiència que avui heu tingut i que avui acaba després de mesos de treball, de no oblidar-la, de tenir-la ben present. És una experiència que no tots els nois i noies d'aquest país, el nostre, han pogut tenir o podran tenir. Per tant, és bo que l'expliqueu. No us la quedeu per a vosaltres, és bo que l'expliqueu, que sapigueu participar i compartir d'aquesta experiència.

I res més. Vull agrair la feina ben feta; això és el que s'ha de fer, això és el que hem de fer nosaltres, i això és el que heu de fer vosaltres. Si avui feu una bona feina, si aquests anys acabeu bé els estudis, el dia de demà aquest país tornarà a ser motor de tot el que a nosaltres i a vosaltres ens interessa que sigui Catalunya.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i dos minuts.

Annex

Llei dels deures i drets de l'alumnat en l'ensenyament no universitari

Preàmbul

La societat catalana ha mostrat de manera reiterada la seva confiança en l'educació com una de les formes fonamentals per a assolir un bon desenvolupament de les persones en una societat més justa i amb uns individus ben integrats.

L'interès de Catalunya per l'educació ha estat possible especialment per tot el conjunt d'accions que la ciutadania del país ha fet en els camins de la renovació pedagògica i educativa. I és en aquest camí de la tasca educadora i pedagògica que es fa necessària una llei sobre els drets i els deures en l'educació dels alumnes no universitaris i el paper que hi ha de tenir el professorat.

La societat catalana ha de fer un gran esforç per a oferir a les persones més joves una educació de qualitat. Aquest esforç solament té sentit si, d'una manera responsable, l'alumnat de Catalunya, mitjançant el propi esforç en la formació i l'estudi, retorna a la resta de la societat el que aquesta li ha donat. Aquest fet ens mostra de manera evident el dret i el deure d'estudiar dels alumnes de Catalunya, dins el marc de llurs capacitats, i d'exercir aquests drets i deures en marcs de convivència que valoren i ajuden aquest procés primordial en aquesta etapa de formació de les persones joves.

Darrerament, les reiterades declaracions de drets, tots necessaris, han fet oblidar que aquests drets són possibles solament per l'existència també del conjunt de deures que obliguen tots els membres de la societat. Aquests drets i deures han de ser els mateixos per a tothom, independentment de la classe social a què es pertanyi o de les diferents conviccions morals, ideològiques o religioses que es tinguin. És important que, especialment la joventut, conegui aquesta relació entre drets i deures i la tinguin present en la seva actuació dins l'àmbit educatiu. Cal considerar, però, que la normativa s'ha d'adequar a les condicions de cada centre.

Finalment, perquè la majoria de la població tingui accés a l'educació, la societat catalana ha de mostrar la seva confiança en l'educació pública, que ha d'estar a l'abast de tothom; ha d'apostar per aquesta educació i n'ha de millorar la qualitat perquè un nombre més gran de ciutadans es pugui preparar millor per a enfrontar-se a la vida social i laboral. Cal crear una societat més justa i menys desigual, que ofereixi oportunitats de manera equitativa a tothom.

Capítol I. Del deure i del dret a l'estudi

Article 1. El professorat

1. El professorat dels centres educatius no universitaris és l'autoritat educativa.

2. El professorat, en horari lectiu i en l'exercici de les seves funcions, ha de complir els seus deures i fer complir els seus drets.

3. La finalitat dels professors és ensenyar els alumnes i dirigir les activitats docents.

Article 2. Deures i drets de l'alumnat

1. Els alumnes tenen el dret i el deure bàsics d'assolir, dins llurs capacitats, una bona formació humana i acadèmica fins a acabar l'ensenyament obligatori. En casos greus de no compliment d'aquests deures i drets, el centre té competència per a expulsar un alumne.

2. Per a gaudir del dret a l'educació, el sistema educatiu ha d'oferir un conjunt d'alternatives als alumnes que no poden seguir els currículums oficials, més enllà d'unes línies comunes obligatòries.

3. Si un alumne no pot seguir els currículums a causa de la dificultat en l'estudi ha de rebre un reforç i ajuda del professorat.

Article 3. Conviccions morals, religioses i ideològiques

1. El deure de l'estudi i la formació són fonamentals, i els drets respecte a conviccions religioses i ideològiques han de ser respectats en tots els casos, atès que la llibertat i la tolerància en la formació són imprescindibles.

2. Si el dret a la llibertat i la tolerància en la formació entra en conflicte amb el deure de l'estudi i la formació, la família de l'alumne i l'escola han d'arribar a un pacte, però en tots els casos es consideren preeminentes el dret i el deure a l'estudi i la formació.

3. Per a evitar possibles conflictes, si no es compleix el que estableix el punt 2, el centre té la competència d'imposar sancions i prendre mesures.

Article 4. El projecte educatiu

1. Tots els centres educatius de Catalunya han de tenir un projecte educatiu propi. El projecte ha d'especificar els aspectes fonamentals de l'educació dels alumnes.

2. El Departament d'Ensenyament ha de revisar i aprovar el projecte educatiu per a comprovar que s'ajusta a la llei.

3. Els projectes educatius dels centres, un cop aprovats, tenen el valor de contracte entre les parts, és a dir, entre el centre educatiu i l'alumne o els seus representants legals, en cas de persones menors d'edat.

4. L'incompliment del projecte educatiu pot ser denunciat als tribunals.

Article 5. La formació del professorat

1. El professorat té el dret i el deure a la formació continuada en allò que fa referència als continguts i a les didàctiques pròpies de qualsevol especialitat, i també en matèries d'àmbit general i de metodologia.

2. El professorat dels centres educatius, en compliment d'aquests drets i deures, ha d'assistir als cursos que el Departament d'Ensenyament organitza en col·laboració amb les universitats durant el curs acadèmic o bé durant els períodes de vacances, sempre que sigui possible i que no ho impedeixin malalties o baixes

laborals. El seguiment d'aquests cursos de formació també es pot fer per Internet.

3. El professorat, un cop acabat el curs de formació, ha de demostrar, mitjançant una prova completa a final de curs, que ha assolit les competències requerides.

Capítol II. Els deures i drets en la convivència

Article 6. Llicències

1. Els alumnes tenen el deure i el dret d'assistir a classe i el deure de ser puntuals. La falta de puntualitat i l'absència han d'ésser sempre justificades.

2. Els alumnes han de justificar les absències de mig dia en els casos següents:

a) Per malaltia, amb justificació del tutor legal. L'absència de més dies per aquest motiu s'ha de justificar amb un informe mèdic.

3. Els alumnes, juntament amb els tutors legals, han de justificar l'absència, pel temps que sigui necessari, en els casos següents:

a) Per problemes familiars directes com ara maltractaments, hospitalitzacions o altres.

b) Per a fer viatges fora del país, per a visitar un familiar o per motius personals.

d) Per la mort d'un familiar o amic.

e) Per a complir deures inexcusables de caràcter públic o personal.

f) Per a rebre assistència mèdica.

4. Si el temps d'absències escolars s'allarga, el centre pot fer repetir un curs a l'alumne.

Article 7. Deures i drets dels alumnes

1. Els alumnes tenen el deure i el dret d'estudiar, dins les seves capacitats. En compliment d'aquest deure, han de fer les tasques que els professors els encomanin en l'exercici de les seves funcions docents, i han de respectar el deure i el dret a l'estudi dels seus companys.

2. Si els alumnes no respecten aquests drets i deures, i depenent de l'actitud i el comportament que tinguin a classe, la junta avaluadora pot posar-los una nota acadèmica o obrir-los un expedient disciplinari.

3. Les sancions poden ser lleus o greus. Les sancions lleus es poden canviar per treballs comunitaris en hores no escolars, o en hores no lectives de la comunitat escolar pròpia. Les sancions greus s'han de notificar al Consell Escolar, que té l'autoritat per a decidir si l'alumne ha de ser expulsat del centre definitivament o provisionalment. El Consell Escolar també pot decidir altres sancions com ara la suspensió de l'alumne fins a dos semestres.

4. S'han d'acordar amb els alumnes sancionats i els seus tutors legals les sancions imposades i s'ha d'arribar a un acord amb el Consell Escolar. Els pares o tutors legals han d'estar informats en casos de reiteració de sancions lleus o greus.

Article 8. Normes de convivència

1. Els alumnes tenen el deure i el dret de conèixer i de respectar les normes de convivència que el reglament de règim intern del centre estableix. És responsabilitat de cada alumne complir-les.

2. El Consell Escolar Municipal o l'organisme judicial superior han de revisar les normes de convivència.

3. S'han de respectar els principis democràtics de convivència i els drets i les llibertats fonamentals. Els membres de la comunitat tenen el deure de facilitar la convivència entre els altres membres.

4. Les normes de convivència són aplicables dins el recinte educatiu i també s'han de complir de manera estricta en les activitats escolars programades fora del centre. Les normes s'han de complir sempre que afectin qualsevol membre de la comunitat educativa, ja siguin alumnes del centre o de fora. El professorat es reserva el dret d'aplicar les normes quan sigui necessari o quan no ho sigui.

5. En activitats escolars programades fora del recinte escolar, els alumnes i els professors s'han d'adaptar a les normes que s'estableixin en el lloc on es faci l'activitat i d'acord amb les normes de convivència de l'escola. En la relació entre companys, el professorat només hauria d'intervenir com a moderador, en casos en què la convivència s'hagi alterat de manera greu.

Article 9. La conservació de béns públics i privats

1. En els centres educatius sostinguts amb fons públics o privats, es consideren béns públics les dependències, les instal·lacions i els béns que compra l'escola i que són a disposició de tots els alumnes. No es consideren béns públics les pertinences personals dels alumnes.

2. La sostracció i el deteriorament intencionat o per negligència dels béns públics o privats ha de ser sancionat. Cada centre determina els tipus de sanció.

3. Els alumnes i els professors tenen dret a demanar els materials escolars que necessitin per a dur a terme les activitats escolars. En els centres educatius privats i concertats que reben ajudes o que tenen finançament públic, els alumnes tenen el deure de respectar els béns privats.

4. Les sancions que s'apliquen a causa del deteriorament dels béns públics han d'ésser conseqüents amb la intenció de la persona que ha dut a terme la infracció i les sancions les ha de decidir el centre:

a) Si el deteriorament és intencionat, els costos del bé afectat han d'anar a càrrec de la persona implicada en el fet. Les conseqüències escolars del càstig que li sigui imposat les ha de dictar la persona titular del centre.

b) Si el deteriorament és accidental, els costos del bé afectat han d'anar a càrrec de l'escola o del centre, i les repercussions escolars s'han d'aplicar si el professorat ho considera oportú.

5. Quan hi hagi deteriorament d'un bé privat, les sancions han d'ésser diferents:

a) Si el deteriorament és intencionat, l'alumne o l'alumna implicat ha de pagar el cost del bé afectat i complir el càstig que el centre escolar li imposi. El càstig depèn de l'objecte deteriorat i de la intenció de l'alumne.

b) Si el deteriorament és accidental, l'alumne o l'alumna implicat ha de pagar el cost del bé afectat, però no se li imposarà cap càstig.

c) Si l'alumne o l'alumna fa un mal ús d'un objecte en horari escolar, l'objecte pot ser requisat, encara que sigui una pertinença personal.

6. Un jutge o jutgessa ha de decidir si el deteriorament del material ha estat intencionat o accidental.

Article 10. Requisits de matriculació

1. El projecte educatiu del centre ha d'estar a disposició dels alumnes per a consultar-lo, ha d'incloure el regim disciplinari i l'han de signar en el moment de fer la matrícula la direcció del centre i el representant legal de l'alumne o alumna, si és menor d'edat. No es pot matricular ningú sense aquest requisit.

2. La preinscripció també es pot fer via Internet i la signatura pot ser virtual.

3. El projecte educatiu és un document públic a disposició de tothom, en qualsevol moment.

Capítol III. El règim disciplinari

Article 11. Sancions

1. Els alumnes, en cap cas, no poden ser privats del deure i el dret d'assistir a classe, sempre que no siguin reincidents en mala conducta.

2. Si una sanció comporta l'expulsió de l'alumne de classe durant més d'un dia, l'administració educativa ha de col·locar l'alumne sancionat en un altre grup de classe i el centre n'ha de fer constar l'expulsió a l'expedient.

3. No es poden aplicar mesures sancionadores contràries a la dignitat personal o a la integritat física. L'equip directiu ha de qualificar la gravetat de la sanció i decidir-ne el càstig.

4. En casos d'alumnes conflictius o reincidents en la comissió de faltes, la direcció del centre educatiu

n'ha de parlar amb els tutors legals i recomanar-los assistir a sessions de psicopedagogia, o proposar-los com a alternativa alguna activitat d'acció social. Entre aquests alumnes, s'han de fomentar assignatures que transmetin valors en l'educació. Les despeses d'aquestes sessions sempre són a càrrec dels tutors.

Article 12. Tasques alternatives a la sanció

Les sancions de faltes greus produïdes per l'incompliment d'una norma o regla dins l'àmbit escolar han de comportar la realització de tasques correctores dins el centre educatiu o bé la realització de tasques socials en l'àmbit educatiu. Els consells escolars n'han de fer la planificació i el control, d'acord amb la tipologia de la infracció i amb la reincidència.

Article 13. Organismes reguladors de les sancions

1. Els consells escolars han de regular, d'acord amb el decret del Departament d'Ensenyament, les faltes greus i les molt greus, i ho han de fer constar en el projecte del centre. Una falta greu comporta l'expulsió dels alumnes entre una setmana i un mes. Si l'alumna o alumne implicat no modifica la seva actitud, es pot considerar el trasllat a un altre centre.

2. Cal estudiar tots els casos de manera individual i considerar com a complementària la figura del mediador. Les faltes molt greus comporten l'expulsió definitiva dels alumnes.

Article 14. Notificació de la sanció

La direcció del centre és la responsable de dictar les sancions un cop escoltat el Consell Escolar. Només en cas de falta lleu, el professor és el responsable de dictar-la. La sanció s'ha de notificar a l'administració educativa perquè hi doni el vistiplau i als tutors legals.

Article 15. Recurs a la sanció

En alguns casos, quan la sanció és molt greu, els sancionats o llurs representants legals, en un termini màxim de dues setmanes, poden presentar recurs en contra davant l'administració educativa. Un cop aquesta ha resolt l'expedient, la resolució és inapel·lable i de compliment obligatori. El Consell Escolar ha de tenir constància dels fets expressats per totes les parts.